



پیاوڻکی ئه عرابی هات وله گوښه یه کی مزگه و ته که دا میزی کرد

له ئه نه سی کوری مالیکه وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: «پیاوڻکی ئه عرابی هات وله گوښه یه کی مزگه و ته که دا میزی کرد، وخه لکه که به گزیدا چوون، به لام پیغه مبر -صلی الله علیه وسلم- نه هی لیان کرد، هه تا میزه که ی ته واو کرد، پاشان فرمانی کرد به سه تلک ئاو بو ئه وهی پرژندرت به سهر میزه که دا (بو ئه وهی بو)». (وشوینه واره که ی نه مینت

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

له خوی ئه عرابه کان* ئه وه یه که وشک ونه فامن، ئه میس به هوی دووریان له فیروونی ئه و په یامه ی خودا بو پیغه مبره که ی دایه زاندوه -صلی الله علیه وسلم-. وکاتیک پیغه مبر -صلی الله علیه وسلم- له نیو هاوه لانیدا بوو له مزگه و تی نه به وی، پیاوڻکی ئه عرابی هات وله گوښه یه کی مزگه و ته که میزی کرد، وپی و ابوو ئه وی وه کو دهشت وایه، وهاوه لان -رهزای خویان لیبت- ئه مه یان به لاه شتیکی گه وره بوو؛ ئه میس به هوی مه زنی ریز وقه دری مزگه و ته وه وپی توره بوون له کاتی میزکردنه که یدا، به لام خاوه نی جوانترین ره وشت که نیردراوه بو موژده دان وئاسانکاری له سه ر خه لکی فرمانی پیکردن که وازی لیهن، چونکه ده زانی حالی ئه عرابه کان چونه، بو ئه وه ی به شتیکی زیاتر له نیو مزگه و ته که و لاهه و جلکه ی پیس نه کات که بیته مایه ی زیانلیدان بو، بو ئه وه ی له پاشاندا ناموژگاری و فیکردن قبول بکات کاتیک پیغه مبر -صلی الله علیه وسلم- فیری ده کات، و فرمانی کرد که شوینی میزه که ی پاک بکه نه وه ئه ویش به پرشتی سه تلک ئاو به سه ر شوینه واری میزه که دا.* (ئه عرابه کان: مه به ست ئه و عه ره بانه یه که ده شته کان ده ژین، واتا: له ده ره وه ی شار و گونده کان ده ژین)

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3036>

